



Departementet

SAMRÅDSNOTITS

J.nr. SNS-301-00067
KDJ/SHM/LGP

D. 20 september 2006

B 34 - om Vildtforvaltningsrådets indstilling af 12. august 2006 om udsætning af fuglevildt

Samrådsspørgsmål A

"Med henblik på udvalgets eventuelle afgivelse af beretning anmodes ministeren om en drøftelse af beslutningsforslaget."

Samrådsspørgsmål B

"Hvad har ministeren bedt Vildtforvaltningsrådet tage stilling til i forbindelse med skydefugle?"

Samrådsspørgsmål C

"Er ministeren enig i, at regulering af rævejagt ikke kan være grundlag for en beslutning om udsætning af skydefugle?"

Samrådsspørgsmål D

"Hvilke initiativer agter ministeren at tage på baggrund af Vildtforvaltningsrådets indstilling om skydefugle?"

Svar

Da samrådsspørgsmålene hænger tæt sammen, vil jeg tillade mig at besvare dem samlet:

Da vi diskuterede B 34 ved 1. behandlingen i foråret – afventede vi som bekendt en indstilling fra Vildtforvaltningsrådet. Som udvalget husker, afleverede Vildtforvaltningsrådet efterfølgende tre forskellige anbefalinger om udsætning af fasaner, agerhøns og gråænder til jagtformål – det såkaldte fuglevildt.

Det var imidlertid vores indtryk, at parterne ikke stod uopnåeligt langt fra hinanden. Vildtforvaltningsrådet har faktisk en lang tradition for at blive enige om jagt- og vildtforvaltnings spørgsmål.

Så da der pr. 1. april i år blev nedsat et nyt Vildtforvaltningsråd - med flere nye medlemmer og en ny formand - fandt jeg det naturligt, at det nye råd fik muligheden for at drøfte sagen én gang til - for at søge at opnå en bredere enighed om eventuelle nye principper for udsætning af fuglevildt.

Efter sonderinger med partierne bad jeg derfor Skov- og Naturstyrelsen om igen at sætte sagen på dagsordenen i Vildtforvaltningsrådet.

Vi skal lige huske på, at rådet består af organisationer med meget forskellige – og ofte modstridende - interesser. Jeg er derfor meget tilfreds med den vilje til at finde løsninger, Vildtforvaltningsrådet har vist med de anbefalinger, rådet nåede frem til i august – og som også er sendt til udvalget.

Jeg har noteret mig, at selvom Dyrenes Beskyttelse på den ene side har valgt – som de eneste – at stå uden for rådets anbefaling, så er Dyrenes Beskyttelse på den anden side tilfreds med begrænsningen på 1 fugl pr. ha., Dyrenes Beskyttelse er tilfreds med kravet om udarbejdelse af biotop-handlingsplaner og Dyrenes Beskyttelse er tilfreds med, at der sættes loft over den totale udsætning af fuglevildt.

Rådets anbefaling er altså udtryk for, at det er lykkedes at opnå næsten fuldstændig enighed – trods medlemmernes meget forskellige interesser.

Det er på den baggrund, man skal se Vildtforvaltningsrådets anbefaling om, at reglerne for fældefangst af ræve ændres, så den nugældende regel om afstand fra indhegninger - f.eks. hønsegårde - på højst 25 meter for rævefælder ikke gælder på ejendomme med biotopplaner.

Formålet er:

- for det første at beskytte det i fremtiden begrænsede antal udsatte fasaner mod ræve. De færre udsatte fasaner skal have en større overlevelseshastighed for at kompensere begrænsningen i udsætningen.

- for det andet, at de vilde fugles levesteder via biotopplanerne bliver mærkbart forbedret. Hensigten med biotopplanerne er jo, at der skal komme flere vilde fugle i naturen. Og ræven er et af hovedrovdyrene overfor de vilde fugle.

Det er på den baggrund man skal forstå, hvorfor Vildtforvaltningsrådet har inddraget rævene i rådets drøftelser om nye udsætningsregler – og hvorfor dette element er en del af anbefalingen - en del af kompromis'et og forståelsen i Vildtforvaltningsrådet..

Det er desuden min vurdering, at Vildtforvaltningsrådets anbefaling om, at der skal stilles krav om biotopplaner ved større udsætninger - er et godt grundlag for at vi kan udarbejde et administrationsgrundlag for fremtidige udsætninger af fuglevildt til jagtformål.

Jeg vil lægge vægt på, at administrationen af ordningen udformes og tilrettelægges så den er så enkel at administrere, som muligt.

Jeg vil bede Skov- og Naturstyrelsen om sammen med DMU at udarbejde et fagligt bidrag til retningslinier for biotopplanernes indhold. Forslaget vil blive forelagt Vildtforvaltningsrådet i begyndelse af 2007.

Og jeg vil bede Skov- og Naturstyrelsen om – i de kommende regler for "biotopejendommene" - at indarbejde vilkår om, at eventuelle fældefangede moderræve straks skal slippes fri.

Jeg er endvidere enig med Vildtforvaltningsrådet i, at kun personer med et særligt kursus for opdræt af fuglevildt fremover kan udsætte fuglevildt til jagtformål. Det vil være naturligt, at uddannelsen også omfatter emner som opstilling af fælder på biotopejendomme.

Der vil herved ske en skærpelse i forhold til de i dag gældende regler for opstilling af rævefælder.

Alle Vildtforvaltningsrådets forslag kan gennemføres ved ændring af eksisterende bekendtgørelser.

Og jeg vil - som det er fast praksis på det her område – sende udvalget alle forslag til nye regler og retningslinier, så udvalget kan overveje dem.

Til slut vil jeg gøre opmærksom på, at når Vildtforvaltningsrådet nævner, at anbefalingen om udsætning af fuglevildt skal gælde i 10 år – ja, så har rådet naturligvis kun bundet sig selv – og ikke os andre – til, at lade emnet ligge i en 10-års periode.